

Mina får lyssnar till min röst

Predikan för 13 Maj 2001

Text: Johannes 10:22-30

Dagens text pekar på Jesus som den gode herden och på oss som hans får och lamm. När Jesus jämför oss med får och lamm, är det inte helt och hållet en komplimang. Får och lamm är ganska hjälplösa djur och inte särskilt intelligenta. Får står ut i iskallt regn eller följer varandra upp i en återvändskanyon och blir instängda. De går lätt vilse. De förirrar sig från hjorden och kan inte finna vägen tillbaka. De är försvarslösa och blir lätt rov för en hungrig prärievarg eller puma.

Men får har vissa försonande kvaliteter. De är goda lyssnare och goda efterföljare. I Palestina blandar sig många hjordar vid vattenhål eller i fårållan på natten. Men när en herde ropar ut, känner hans får igen honom på rösten, lämnar de andra och följer honom. Det är detta drag i liknelsen om herden och hans får som dagens evangelium håller fram för oss. Jesus säger: MINA FÅR LYSSNAR TILL MIN RÖST. Idag säger vår Gode Herde: för det första, JAG TALAR GENOM BIBELN; för det andra, MINA FÅR TROR; och för det tredje, MINA FÅR FÖLJER MIG.

Vi var dåraktiga får som avvek från Guds vilja och gick in i alla slags synder. Varje synd var en upprorshandling mot Gud och var förtjänt av evig fördömmelse. Dessutom har vi varit hjälplösa som försvarslösa får när det gäller att uthärda djävulens och den syndiga världens frestelser som ligger överallt omkring oss. Vad det beträffar har vi inte motstått vår egna syndiga natur, dvs. syndigheten och svårigheten inom oss själva.

Men Jesus är den gode herden som kom in i världen för att frälsa oss. Han kom för att vara rättfärdig för oss, så att han kunde gottskriva sin rättfärdighet till vårt konto. Han kom för att offra sig själv på korset som offret som betalar världens syndaskuld. När en björn eller varg anföll fåren på Jesu tid eller när banditer och fåratjuvar kom för att stjäla dem, behövde herden försvara sin hjord även med risk för sitt eget liv. Vår gode herde dog villigt och avsiktligt för oss. Den gode herden ger sitt liv för fåren, säger han (11). Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av fri vilja (18).

Bibelns goda nyheter slutar inte där. En död herde kunde inte försvara eller leda sina får, och en död frälsare kan faktiskt inte hjälpa oss. Jag har makt att ge det (mitt liv), säger Jesus, och jag har makt att ta det tillbaka (19). Han menar Påskdagen. Jesus uppstod segerrikt ur graven och gav sin seger denna tillämpning: Ty jag lever, och ni kommer att

leva. Graven kommer inte att besegra oss heller. Evt liv är Guds gåva för alla som tror på Jesus.

Vår gode herde talar genom Bibelns inspirerade och ofelbara ord. I ett annat samtal i Johannes 10 visar Jesus hur allvarligt han tar Bibelns VARJE ORD. Jesus sa att han är hel och sann Gud. Jag och Fadern är ett (30) var hur han uttryckte det. På grund av detta påstående tog judarna upp stenar för att stena honom därför att de sa att han var skyldig till hädelse. De sa att han hade förhånat Gud. Jesus svarade dem: "Står det inte skrivet i er lag: Jag har sagt att ni är gudar? ³⁵Om han nu kallar dem som fick Guds ord för gudar – och Skriften kan inte göras om intet – ³⁶hur kan ni då säga till honom, som Fadern har helgat och sänt till världen: Du hädar, därför att jag sade: Jag är Guds Son (34-36). Förstod ni det? Jesus grundade sitt hela bevis och sin hela försvarstalan på ett ord från Gamla testamentet. Jesus citerade bara ett ord, ordet gudar, och han sa enkelt: "Skriften kan inte göras om intet. Slut på diskussionen!" Om Bibeln säger det, så är något sant PUNKT!

Människor som bekänner att Bibeln är Guds ofelbara ord är ibland villiga att göra små kompromisser angående vad Bibeln säger. Det finns några, till exempel, som är villiga att kompromissa om Bibelns lära att Gud skapade universumet på sex normala dagar. De vill inrymma de miljoner år som utvecklingsläran talar om. Det finns åtminstone tre bibliska orsaker varför skapelsens dagar måste förstås som normala dagar som vi här idag. För det första, är den enkla, vanliga meningen för dag den 24-timmars period som jordens rotation bestämmer. För det andra, säger Gud själv vad han menar i Första Moseboken 1. Sex gånger säger Gud att en dag hade en afton och en morgon. För det tredje, förklarar Bibeln skapelsens vecka många gånger när den jämför den med Gamla testamentets normala vecka som hade sex arbetsdagar och vars sjunde dag var Sabbaten när man skulle vila och tillbe Gud. Om man ärligt läser Bibeln, kan man inte dra någon annan slutsats än att Bibelns skrivare och Skriften själv menar att dagarna i Första Moseboken 1 var normala dagar.

Men varför ska vi vara oense med dem om detta? Att debattera skapelsedagarnas längd verkar vara trivialt och dumt. Vad som står på spel är emellertid inte trivialt eller dumt. Bibelns klarhet står på spel. Menar Bibeln det som den klart säger? Eller är Bibeln bara osäkert svammel och nonsens som man får tolka så den säger det man helst vill att den säger? Jesus grundade ett helt försvarstal på ett ord från Gamla testamentet. När han gjorde det visade han att vi skulle ta Skriftens varje ord på allvar.

JESU FÅR TROR PÅ VAD DERAS HERDE SÄGER I BIBELN. Vi går i kyrkan varje vecka för att höra Guds ofelbara ord och tillämpa det på oss själva. Det fanns en människa som ofta gick i kyrkan, och efter varje predikan sade han till pastorn: "Du skällde verkligen ut DEM idag!" Till slut hade pastorn fått nog. Han bad i hemlighet att resten av församlingen skulle stanna hemma en söndag för att han ville tala direkt till mannen. Då talade pastorn mycket klart och helt uppriktigt. När mannen gick från den där gudstjänsten, sa han: "Pastor, de skulle ha varit här idag. Du skällde sannerligen ut DEM." Jesus talar genom Bibeln. Hans får känner igen hans röst, lyssnar på den och tar varje ord på allvar. Frågan för var och en av oss varje vecka är: "Vad vill Gud säga till mig idag?"

I vår text tillrättavisar Jesus sina fiender: Jag har sagt er det, och ni tror det inte... Men ni tror inte, därför att ni inte hör till mina får (25-26). Jesus hade undervisat dem klart och med auktoritet. Han hade stött sin undervisning med klara skriftliga bevis; han pekade på Gamla testamentets profetior. Jesus utgjorde bevis på sin undervisning också genom många under. Men de förkastade allt därför att de inte hörde till hans hjord. Bibeln säger: Tron är en övertygelse om det man hoppas, en visshet om det man inte ser (Heb 11:1). Med andra ord, utan tron kommer inget bevis att övertyga någon. Å andra sidan, när den Helige Ande har planterat tron, kommer vi att vara säkra, det spelar ingen roll vad djävulen, världen eller vårt egna syndiga sinne säger.

Jesus bekymrar sig om alla människor och vill att alla människor i världens varje land kommer att tro på honom. Och om de tror eller inte, härskar Jesus över allt som händer i alla människors liv. Från Faderns högra sida i Himlen bekymrar sig vår gode herde om var och en av oss personligt och enskilt. Han har tid för att lyssna på våra böner. Han har tid för att trösta, stärka och välsigna oss. Herden på Jesu tid kände sina får. Han visste när ett var försvunnet eller när ett var sjukt eller skadat. På samma sätt känner vår gode herde var och en av oss vid namn. Vi är säkra på det genom tron.

Jesu får tror på hans ord och **DE FÖLJER HONOM.**

Har ni nånsin observerat att små bröder och små systrar alltid säger "Mig också"? Pappa erbjuder sig att ta äldre bror eller syster någonstans, och det yngre barnet ropar ut: "Mig också." Någon tar ett stycke tuggummi eller godis, och det yngre barnet är där och säger: "Mig också." Ett äldre syskon tillåts att stanna uppe sent på kvällen, och det yngre kommer att brista i gråt och tigga: "Mig också." Små bröder och systrar vill inte uteslutas. De vill vara precis som sina stora bröder eller systrar.

Jo, vi som är de troende på Jesus Kristus har blivit Guds barn, bröder och systrar i vår himmelska Faders familj. Och Jesus är vår "stora bror." Den kristna tron skapar i oss önskan att bli mer och mer lika Jesus och att följa honom mer och mer i våra liv. I det övre rummet på Skärtorsdagen uppmanade Jesus oss att ha en "mig också" attityd. Efter det att han ödmjukade sig själv och tvättade sina lärjungars fötter, sa han: Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort mot er (Joh 13:15). Vi lyssnar på vår gode herdes röst när han talar med oss genom Bibeln. Där undervisar han oss genom sina ord, och han undervisar oss också genom sitt exempel. Den Helige Ande får oss att acceptera dessa läror som sanna och att tro på dem. Sedan strävar vi efter att omsätta dem i praktiken. Vi vill leva våra liv som får som följer sin herde. Men det är problemet, eller hur? Någon har sagt: "Min praktik försöker alltid att hinna ifatt min lära." Vi känner och tror vad Jesus undervisade, men den sista och ofta svartare kampen är att göra det, särskilt eftersom synd, Satan och vårt syndiga jag kämpar mot oss.

Mina får följer mig, säger den gode herden. Vi behöver komma ihåg vem vi tjänar, särskilt när synd och syndiga människor försöker att nedslå oss. Vi lever för vår gode herde och hans ära! Om någon ser oss eller sätter värde på vad vi gör, är det bara en glasyr på kakan – och vi behöver inte kalorierna.

Vår gode herde sa också: Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan. Dem måste jag också leda (16). Vi följer den gode herden också när vi delar med oss av Guds ord och erbjuder andra att komma och höra det med oss.

Vi är vår gode herdes syndiga, svaga, försvarslösa och lätt vilseledda får. Vår makt och vår säkerhet kommer inte från oss själva och våra ansträngningar, men bara från honom. Vår gode herde talar med oss genom sitt ord, och vi tar ordet på allvar. Då lovar han: Jag känner mina får.... Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå förlorade, och ingen skall rycka dem ur min hand (27-28). Det är vår uppmuntran och vår motivering för att följa honom tätt och troget!